

P. S. Petersen: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, er det nærmest for at gøre opmærksom paa, at blandt de Sygdomme, som i Lovforslaget ere nævnte som ganske særlig underkastede det offentlige Forsorg, savner jeg Tuberkulosen. Jeg mener, at den er en af de smitsomme Sygdomme, der volde Landbruget det allerstørste Tab. Den er saa meget mere farlig, som den let kan overføres til Mennesker, hvorved det Tab, den tilføjer os, bliver ganske uberegneligt. I den sidste Riksdags-samling blev det opgjort, at det aarlige Tab skulde løbe op til 3 Millioner Kroner; snarere vil det vistnok blive mere end mindre. Jeg tror derfor, at der er særlig Grund til at tage denne Sygdom med blandt de Sygdomme, som der i Særdeleshed bør tages kraftig fat paa, og jeg skal derfor for mit Bedkommende anbefale, at denne Sygdom optages i Fors-tegnelsen over de Sygdomme, der ganske særlig skulle undergives offentlig Forsorg.

Dernæst mener jeg ogsaa, at Staten bør tilskyde mindst 3 Fjerdedele af Værdien af de Dyr, der nedslægtes i Anledning af de her nævnte Sygdomme. Det er jo en Sam-fundsinteresse, at de store Tab, som herved volbes, kunne blive indskrænkede, og det bør derfor ogsaa være Statens Sag at sørge derfor. Med denne lille Bemærkning skal jeg forøvrigt tillade mig at anbefale Lovfor-slaget i Almindelighed. Om der end nok kunde være et eller andet, der kunde trænge til Ændringer, kan det jo komme frem ved en senere Behandling.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Efter de saa Udtalelser, der ere komne frem, og efter hvad der er utrykkelig udtalt af det ærede Medlem, der først tog Ordet, til Dels ogsaa af den sidste ærede Taler, synes det jo, at der er et Ønske om nu at gennem-føre Lovforslaget. Det kan jeg ogsaa godt forstaa. Det er tredje Gang, det kommer frem, og vi trænge ganske vist til en ny Lovgivning paa dette Omraade. Det er heller ikke saa vanskeligt at gaa til en ny Lovgivning her, da vi jo maa erindre, at her slet ikke er Tale om store Spring i Lov-givningen. Vi bygge paa den nuværende Lov af 29de Decbr. 1857, som er en meget god Lov for sin Tid. Der er heller ikke i dette Lovforslag indbragt væsentlig nye Prin-ciper, men det tilføjer kun dels, om jeg saa maa sige, Kodifikation af forskellige andre Bestemmelser og dels Bestemmelser, byggede paa det Grundlag, hvorpaa vi allerede staa, og som man naturligtvis bør søge at fuld-kommengøre saa meget som muligt. Der har ogsaa i de senere Aar været en Bevægelse,

gaaende ud paa, at der virkelig er Trang til Forandringer. Det er ikke saaledes at forstaa, i det mindste vil jeg for min Part ikke erkende, at Sundhedstilstanden blandt vore Husdyr er af den Beskaffenhed, at det var ganske nødvendigt af den Grund at gaa til nye Bestemmelser, men det følger af sig selv, at de Bestemmelser, vi have, trænge til Forbedring, andet kan man ikke sige. Jeg nævner dette, fordi der under Forhandlingerne oftere er fremkommet Bemærkninger om, at Sagen var saa overordenlig nødvendig. Den sidste ærede Taler slog ogsaa paa de store Tab, der komme af Kreatursygdomme. Ganske vist, der har altid været saadanne, men jeg tror, man ser noget skarptere paa dem i dette Øjeblik, og det er med Høje, for-modentlig paa Grund af den Udvikling, man er kommen ind i, jeg kan sige, heldigvis kom-men ind i. De, der have fulgt noget med i Landbovæsenet her til Lands og vide, i hvilken Grad vi have forøget vor Smørpro-duktion, og altsaa i hvilken Grad vi forsøge at forhøje Ydeevnen hos Malketvæget, ville erkende, at Opmærksomheden nu i højeste Grad maa være henvendt paa Sygdomme hos det. Ganske det Samme er Tilfældet for Fedetvægets Bedkommende; ved en saa-dan forøget Produktion af Smør har man ogsaa i høj Grad forøget Omsetningen paa Fedemarkedet af selve de levende Dyr. At der virkelig er en god Sundhedstilstand til Stede, turde man vel lutte med Sikkerhed deraf, at vi have været i Stand til med det Materiale af Dyr, vi have, at udvide Pro-duktionen paa denne Maade og været i Stand til at forøge Udførselen af levende Dyr, som blive modtagne og ere velkomne andet Steds. Kun saa Lande ere saa heldig stillede f. Eks. i England, at de kunne sælge deres levende Dyr der. Der er altsaa ikke særlig Grund til at skrabe ind; i det hele taget maa For-holdene siges at være gode, om de end frem-byde svage Punkter. Jeg opfatter imidlertid Sagen saaledes, at netop det, at man saa stærkt eksploiterer Husdyrene i begge Ret-ninger, bevirker, at man ogsaa føler Trang til et bedre Materiale at bygge paa og Trang til for Fremtiden her til Lands at saa virkelig gode Tillægsdyr. Det er derfor betimeligt at skrabe ind, hvor der er noget at skrabe ind imod. Som den første ærede Taler sagde, er der nogen Uenighed om, hvilke Veje man i forskellige Retninger skal gaa, særlig overfor Tuberkulosen. Den er ogsaa stillet noget anderledes i dette Lovfor-slag end tidligere, til Dels paa Grund af Ønsker fra dette Ting's Side. Det vil ses, at man i dette Lovforslag gaar i en bestemt Retning, nemlig den at ville fremkalde Un-